Ч. 143 Середа 29 червня (11 липня) 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої“ і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

Молодочехи і Нїмцї.

Ознаки розладу і знесиля в таборі молодоческім мусять бути дуже значні, коли там щораз голоснїйше дають ся чути поклики до реорґанізациї сторонництва, до злуки сил розбитих. Годі заперечити, що в партиї молодочеській, котра тому чотири роки сильною аґітацию виперла з арени публичної Старочехів і почала вести неспокійну а завзяту політику, настала сильна криза; — що ознаки невдоволеня там щораз більшають, а зневохота обняла і самих провідників.

Щоби наново Молодочехів зорґанізувати, провідники їх рішили скликати збори послів до Сойму і Ради державної і мужів довіря, значить: з'їзд нотаблів, на котрім, як доносять з Праги, мають поставити передовсім внесенє о побільшенє з одної сторони числа членів комітету виконуючого, а з другої сторони о зорґанізованє на зовсім новій підставі колеґії мужів довіря. На будуче мужів довіря сторонництва будуть вибирати безпосередно поодинокі міста і громади сельскі, а комітет виконуючий буде мати лише право їх приниманя. Передовсім мають намір збільшити число представителїв селяньского стану і реміснич̆ого, щоби в той спосіб затерти невдоволенє, яке проявляє ся щораз виразнїйше в тих кругах. Зорґанізована на такій підставі колеґія мужів довіря має бути скликана на нараду в однім місті ческім і їй предложать зревідовану послами проґраму роботи. Яка то буде проґрама, покищо не знати. Але що теперішна проґрама потребувала ревізиї, щоби партия могла дальше вдержати ся, то признають тепер навіть молодочеські часописи, між котрими декотрі критикують дуже остро дотеперішнє поступованє і методу послів, що стоять під прапором безоглядної опозициї.

В вхили, коли провідники молодоческі забирають ся до зреорґанізованя сторонництва, скрайні елементи нїмецкого табору в Чехії, т. є. Нїмцї-народовцї, котрих вплив і значінє дуже ослабли в послїдних двох лїтах, закладають товариство під фірмою: „Союз Нїмцїв в Чехії“. Мабуть провідники нїмецко-народної фракциї уважають теперішну хвилю тим більше відповідною до здобуваня переваги, що сторонництво нїмецко-лїберальне находить ся хвилево без провідника. Шмейкаль помер тому кілька місяцїв, а др. Пленер, що яко Міністер жиє стало у Відни, не може мати безпосередного впливу на орґанізацию сторонництва. Вкінци др. Рус, посол з Карльсбаду, котрий також від давна мешкає стало у Відни, тепер яко презес клюбу нїмецкої лївиці занятий иншими справами і не може енерґічно впливати на відносини в Чехії.

Відозва фракциї народно-нїмецкої зазначує, що задля зміни відносин в Австриї (себ то: задля коаліциї), всї ті жаданя, які ставили Нїмцї в Чехії для забезпеченя народної позициї, а то: розділ округів після народностий і знесенє розпоряджень язикових (з лютого 1880 і 1886), усунено на бік. Дальше підносить систематичний вхід Чехів до нїмецких околиць і звідси висновує, що всї нїмецкі „соплемінники“ мусять сильно зорганізувати ся. Про нїмецко-лїберальне сторонництво відозва каже, що его орґанізация властиво має на цїли лише вплив на вибори до Сойму, парляменту і до иньших політичних тїл репрезентацийних, але справдїшної народної працї не робить. Для того „союз Нїмцїв в Чехії“ думає спомагати моральні і економічні інтереси Нїмцїв в Чехії з вилученєм всякої політичної дїяльности.

То, що голосить відозва, виглядає досить невинно, але не трудно передвидїти, що коли-б новий союз зміг своєю не політичною працею запевнити собі значний вплив серед нїмецкого населеня в Чехії, то сягнув би певно по посольскі мандати і зачав випирати нїмецко-лїберальних послів зі становищ, ними заниманих.

Годить ся також зазначити, що часопись противжидівска Ostdeutsche Rundschau у Відни мала перша честь оголосити ту відозву і она заповідає горячу симпатию висказаним у ній тенденциям та додає, що ті тенденциї згідні зі змаганями нїмецко-народних товариств у Стириї і Каринтиї. Ті тенденциї суть антисемітскі.

Перегляд політичний.

Є. В. Цїсар з Цїсаревою перебувають тепер в Мадонна ді Кампілїо на відпочинку.

В Пільзнї о півночи дня 9 с. м. вибухла бомба в гали акцийного бровару. В городї коло бровару була публика. Кажуть, що одна особа тяжко, а дві легко ранені. Всї вікна в гали і сусїдних будинках повипадали. Перед повітовим і окружним судом в Пільзнї найдено запалені бомби.

Тепер всюди говорять о справі спільної акциї против анархістів. Імовірно та акция буде безуспішна, бо анґлійскі дневники твердять, що в Анґлії анархізму нема, отже она

Оповіданє машиніста.

Американьский очерк М. Бена.

(Конець).

Ми доїхали щасливо до гір і машина стала піднимати ся до гори; але мій поїзд був довгий і тяжко наладований, шини слизькі а пісок під ними став від дощів розлазити ся. Ми знов стратили богато часу і тепер згадав я знов з трівогою на поїзд особовий, що ішов за нами; після мого обчисленя міг він бути віддалений що найбільше яких 15 миль[1].

— Вкінци дістались ми на гору і я віддітхнув, бо гадав, що вже небезпечність минула. Я вправдї дуже спізнив ся і для того їхав на долину так скоро, як лише дало ся. З одного закруту дороги міг я вже добачиси сьвітло на стациї в долинї під горою і я напружив очи, щоби пізнати дім, де дожидала мене жінка і дитина, бо мала не клалась нїколи спати в звичайну пору, коли надіяла ся мого приїзду.

— Дощ тепер перестав і чим дальше з'їздив я в долину, тим воздух був чистїйший. Місяць виступив з поза хмар і сьвітив ясно, було лагідно і тепло як на веснї, а моє серце було таке раде і веселе.

— Я мав приказ задержати ся при однім маґазинї, кілька миль перед стациєю і взяти звідтам ще один ваґон, а я знав, що ледве чи стане менї на се часу.

— Коли поїзд задержав ся при маґазинї, побачив я з зачудованєм жінку з дитиною на руках, що стояла при шляху і дожидала мене — я-ж два рази довше бавив в дорозї як звичайно, бо їздив ще до Калїфорнії. Я знав, що менї не вільно брати їх на машину, але они й не причували, що се заборонене, — одна хвиля і они були на горі. Менї було неможливо пустити їх самих в ночи в дорогу до стациї. Пане тужний, горячий погляд, який волоцюга кинув на мою дитинку, коли побачив, як она обіймила мою шию і мене цїлувала, роздирав менї майже серце. Відтак блисло щось в его очах, я не розумів сего, але моя жінка поглянула на него, она его лїпше зрозуміла як я....

— Я отворив широко кляпу, бо за мною можна вже було побачити, слабі як точки, дві червоні лїхтарні особового поїзду; він перейшов щасливо через гори. Я їхав за скоро, щоби єму зійти з дороги — знаю се, пане; але, пробіг, нїякий розумний чоловік не був би надіяв ся сего, що тепер сталось. — Єсли-б не голосний туркіт коліс і шум їзди, то я був би знав, що діє ся, але я не знав, не бачив — нїхто з моїх людий не бачив сего і не міг бачити. Аж нараз стало ся! З пітьми передомною виринув нагле мур білої, кипучої, клекотячої піни, осьвітлений лїхтарнями поїзду. — Східну сторону гір навістив хмаролом а тепер надійшли води і ударили на зелїзничий шлях.

— Як лише найскорше можуть працювати руки і дух людский, так скоро гамував я поїзд, випустив пару, посунув друк, як далеко дало ся — але нїякий чоловік на сьвітї не міг би був так скоро задержати поїзду. Я обернув ся, щоби вхопити дигину, але заки я еї зміг досягнути руками, надійшов страшний удар — води пінили ся по шляху як озеро, машина хиталась і дрожала — відтак перехилила ся на бік і — упала з таким розмахом, що розбила ся на прах. Я чув, як мою руку здавило і потрощило, як мене самого кинуло і придавило між зелїзєм і як води пірвали мою малу дівчину в моїх очах. Она витягнула свої рученята до мене і при сьвітлї місяця міг я бачити, як еї уста рухали ся, коли кликала: „Тату! тату!“

Машиніст знов перервав своє оповіданє, бо его голос став невиразний і хрипкий, а очи лищали.

— Я так лежав, що не міг утопитись, — говорив дальше — так само бачив, що жінка держить голову понад водою, але рівночасно увидів, що она зімлїла і дякував Богу за се,— бодай не бачила, як дитину пірвало і як она

---

[1]) Миля англійска має $1\frac{1}{2}$ кільометра.

не потребує виїмкових средств, що вяжуть свободу спокійних горожан. Не то анархізм, але навіть социялїзм не найшов в Анґлії відповідної почви. Анґлийский робітник надто практичний, щоби одушевлятись утопіями, впрочім робітничий конґрес в Берлині виявив, яка різниця в поглядах між анґлійским робітником, а француским і німецким. Взагалі в Анґлії всїх анґлійских анархістів не більш десяти; натомість заграниця достарчає всю силу їх і в Лондоні є 20 анархістичних клюбів і 2000 членів.

Близші вісти про зелїзничий страйк в північній Америці дуже сумні. В Чікаґо прийшло до проливу крови. Околиці того міста виглядають, як велике таборище. Сотки наладованих ваґонів спалено, дальше, ворохобники спалили і зелїзничі склади. Против страйкуючих вислано — як звістно — войско, та оно остає без живности, бо взагалї вся комунікация перервана. В Чікаґо переходили через місто і околицю ґрупи страйкуючих, підпалювали шопи з товарами, зелїзничі двірці і нищили все, що попало. Страти лиш одного товариства зелїзничого виносять 1,200.000 долярів. Поліция безсильна, а войско онгди зіткнувшись з страйкуючими убило кількох ворохобників.

В Сакраменто і в Сан Франціско войско взборонювалось атакувати повстанців а майже ціле населене симпатизує з страйкуючими. В Сан Франціско відчитують серед оплесків товпи донесеня, що ся або та компанїя відмовила послуху і не хоче йти против страйкуючих. Повстанцї в Сакраменто одержали від войска оружє і амуніцію. Здаєсь, що всї товариства робітників і так зв. „лицарі працї" приступили до загального руху.

Новинки.

Львів дня 10 липня.

— **Іменованя.** О. Тома Шумило, завідатель дек. канчуцкого, іменований дїйстним деканом і титулярним совітником з відзнаками крилошаньскими; Лев Міский, завідатель деканата коросняньского, дїйстним деканом з відзнаками крилошаньскими; о. Пав. Винницкий, парох в Грушатичах завідателем дек. нижанківского; о. Єр. Копистяньский, парох в Передїльници, другим містодеканом для деканата добромильского. — Старшим радником кр. Дирекциї скарбу іменований Антін Споморский; радником скарбовим др. Рудольф Ружицкий. Секретарем ради львівского Суду кр. Тит. Адамяк. Авскультантами судовими у Львові Іван Грегорчик і Володислав Чміль. Асистент почт. Каз. Кравс перенесений з Станїслава до Калуша.

— **Конкурси.** Видїл пов. в Снятині розписує конкурс на тринацять посад громадских акушерок з платнею по 100 зр. Подання вносити до 15 вересня. — Видїл пов. в Сокали оголошує конкурс на посаду окружного писаря громадского з річною платнею 500 зр. і 100 зр. додатку на кошти подорожи. Подання треба вносити до 18 липня.

— **Підмоги державні для доповняючих шкіл промислових.** Міністер просьвіти признав субвенциї державні на 1894 слїдуючим доповняючим школам промисловим: в Бялій 477 зр., в Бохни 490 зр., в Бродах 500 зр., в Бережанах 435 зр., в Дрогобичи 580 зр., в Горлицях 538 зр., в Ярославі 600 зр., в Яслї 325 зр., в Коломиї 515 зр., в Кракові для 5 шкіл по 400 зр. разом 2000 зр., в Коросні 573 зр., у Львові 426 зр., а для девятьох шкіл, що мають повстати з початком 1894/5 по 100 зр. — разом 900 зр., дальше в Новім Торзї 500 зр., в Новім Санчи 600 зр., в Подґужу 101 зр., в Перемишли 550 зр., в Ряшеві 600 зр., в Самборі 525 зр., в Сяноцї 320 зр., в Станїславові 535 зр., в Старім Санчи 590 зр., в Стрию 500 зр., в Тернополи 486 зр., в Вадовицях 365 зр., в Величцї 360 зр., в Жовкви 360 а в Тарнові 788 зр. Крім того удїлив Міністер на средства наукові для доповняючих шкіл промислових в Коросні, Новім Торзї, Сяноцї і Стрию по 300 зр. і для девятьох шкіл промислових у Львові 259 зр.

— **На будову руского театру** надіслали на руки комітету: Галицка каса ощадности у Львові 100 зр.; о. Лев Каминьскій з Ольшаницї п. Тисьменица за купони 7 зр. 16 кр., з добровільних датків 5 зр. (від о. Ів. Грабовича 1 зр. 50 кр.; від о. Ів. Онуцкого і пп. Вихальского і Герасимовича по 1 зр.; від п. Волощука 50 кр.); п. Теоф. Левіцкий урядник зелїзничий з Єдлиць 2 зр. 50 кр.

— **Гуцульску Спілку** промислову в Коломиї і єї науковий варстат звидїв барон Ґуденус маршалок краєвий Австриї низшої, в товаристві бар. Ерентали і Стан. Щепановского. Німецкі гостї подивляли вироби промислу домашного, закупили значну партию тих виробів і поробили дальші замовленя для украшеня своїх приватних палат виробами гуцульскими і покутскими.

— **Підвисшенє кари.** Конст. Кіяньский, бувший урядник Видїлу краєвого в бюрі сільнім, засуджений був, як звістно, за спроневірене на 10 місяців вязниці. Прокуратор зголосив відклик щодо виміру кари і висший Суд підвисшив Кіяньскому кару на два роки вязниці.

— **Страшна пригода** лучила ся вчера на виставі по 10 г. вечером. В однім місци стоять там два апарати, що як кинути в них 30 кр., то они зараз фотоґрафують чоловіка і за кілька хвиль викидають готову фотоґрафію. Ті приряди обслугував 20-кількалїтний хлопець Вільгельм Нїгсдорф з Берлина. Він приготовляв на нині апарати, щоби добре фотоґрафували і притім мав під пахою пушку колльодиї. Єсть то етер, вибухаючий далеко сильнїйше, як бензина. Треба було нещастя, що з неосторожности Нїгсдорф діткнув ся запаленим папіросом сеї колльодиї. Наступив такий страшний гук, як би відразу кілька армат вистрілило. Люди збігли ся і побачили Нїгсдорфа на земли в крови. Очи мав випалені, праву руку відірвану, локоть правий зранений тяжко, головну жилу перервану, долоню лївої руки роздерту і певно мав мозок потрясений. Але був при памяти. Не було єго чим ратувати, аж надійшов войсковий лїкар Лех та сяктак осмотреного хлопця відвіз до шпиталю. В ночи відтяли єму руку, він втратив память і здаєсь піде марно зі сьвіта.

— **З вистави.** Минувшої недїлї дня 8 с. м. при гарній погодї звидїло виставу 22.706 осіб, а послїдними днями 600 осіб, переважно селяни, з Ланцута і околиці, 100 селян з Микулинець, відтак селяни з Городенщини. Минувшої недїлї були на виставі ученики дрогобицкої ґімназиї, селяни з Горлиць, Скалатчини, Велички, Радехова, велике число техників польских і и. Приїдуть Нїмцї з Відня, ученики стрийскої ґімназиї, ученики з Судової Вишнї, ремісники з Яворова; Сокoли, міщани і селяни з Коломиї, Тернополя, Золочева дальше з Мисленич, Добромиля, Бохнї, Решова, Калуша, Горлиць і и. Як бачимо, заінтересоване виставою велике.

— **Важну справу** порушив один наш дописуватель з Поділя. Дає він приклад такий: В селї (не кажемо, котрім) від 25 лїт нема доброго дяка; все якийсь цедоук, що як Апостола читає, то одно слово перечитає, а десять минає, бо не вміє собі дати ради. А сьвященик о то не дбає; в него дяк той добрий, що єму радо послугує дома, чоботи чистить, гній викидає, дрова рубає і т. п. Через то хвала Божа виходить як за напасть, а люди замість в церкві, просиджують в коршмі, або їздять на фірманки на зарібки в недїлї і сьвята. Дописуватель наш називає одно таке село в повітї залїсецкім і справедливо обурює ся на такий лад. Каже, що на Поділю мало де є добрі дяки, вчені і такі, що добре сповняють свої обовязки, і дивує ся, що панотцї не старають ся приймати собі відповідних дяків. Може бути, що так зле не є, як нам пише наш чоловік, але що таких дяків богато і що они громадї радше шкоду приносять, як користь, того нїхто не заперечить. Товариства дяківскі повинні старати ся о піднесене поваги і образованя свого стану, а сьвященики повинні жадати від дяків порядної служби в церкві, а не служби дома у себе.

— **Нещасна пригода.** Властитель села Остри, бувший шинкар Іцик Земан, наняв до підваженя хати трех селян в сам день сьв. Івана хрестителя. Селяни не знали до роботи брати ся, дах упав і забив на смерть Лавра Миську, розбивши єму голову на кусні. Нещасний оставив жінку і троє дїтий. Властитель Остри повинен заняти ся сиротами.

— **Стережіть ся обманців!** Минувшого (1893-го) року приїхав купець Саба Равх з Тарнова з церковними річами до села Ридодуб, прилученого до парохії Білобожницї, а заїхавши до провізора церковного сказав, що був у о. декана, а той відослав єго до провізора, щоби купили фелон. Провізор закликав кількох господарів, а порадившись взяли фелон на виплат за 70 зр. і пару обрусів до церкви. По торзї Равх поставив чвертку пива на трактамент. Незабаром вийшло на яву, що сьвященик Равха не присилав та що ошукались на купнї, бо все куплене варта до 40 зр. а они згодили за 82 зр. Ну пропало! Парохіяне зложили 82 зр., провізори відослали згадану суму і дістали поквітоване від купця Равха. Аж ось дня 25 червня с. р. дістає провізор упімнене від якогось купця Маркуса Курца, щоби єму заплатили до вісїм днів, бо буде позивати до тарнівского суду. Отже подаємо се до публичної відомости, щоби братства церковні мали ся на осторозї, аби так не ошукали ся, як ті, що солоно заплатили і ще мусять другий раз платити. Провізор церковний з Білобожницї спровадив фелон з руского товариства в Самборі, то богато красший і лучша материя, а дешевший о 25 зр.

— **Убийство.** Дня 5 с. м. економ п. Бартманьскої, властительки Журавник, післав 16-лїт-

---

свої ручки витягала. Паляча і волоцюги не видко було нїгде....

— Ви, пане, знаєте, яке страшне було нещастє; вози поперевертались одні на других, або повідривали ся; один з людий побіг з червоною хоругвокою напротив особового поїзду і — Богу дякувати — задержав єго! Скоро води трохи збігли, наспіла громада людий на місце нещастя і порозбивала топорами кусники машини, між котрими я лежав. Про се не богато знаю, бо коли я побачив, як мою дитину, що до мене руки витягала, понесло попри мене, і як три стопи від мене лежала зімлїла жінка, а я їм обом не міг помочи, став я мов божевільний! Пізнїйше оповідали менї, що я видирав свою руку як шалений, щоби єї відірвати і увільнити ся, що я кричав за дитиною як навіжений, але я вже того всего не знаю. Памятаю лише, що стало ся щось страшного, жальом переймаючого, щось так страшенного, що нема навіть слів, нема змоги висказати сего.

— Вкінци коли мене освободжено, — так менї говорили — хотів я як скажений вирвати ся від них і бігти, але они перенесли мене насильно разом з жінкою на сухе місце. Тут прийшов я до себе, а коли побачив, що жінка в безпечнім місци і лише легко скалїчена, кинув ся мимо опору в яругу глядати дитини. Вскорі наткнув ся я на людске тїло — при сьвітлї місяця пізнав я паляча; він поплив з водою на се місце, був непритомний, але, як здавало ся, жив.... а троха дальше побачив я знов якийсь чорний предмет.... се був мужчина — одною рукою держав кріпко малий вузлик, друга обіймила судорожно корч.... Я побіг на се місце — менї серце пукало — здоровою рукою витягнув єго з води на сухий беріг. З широкої рани в боцї плила кров, єго лице було смертно блїде.... Вузлик, пане, була моя мала дївчинка, — она жила і була притомна — і коли обіймила мене слабими рученятами за шию і тихо сказала: „Я знала, що мій любий тато прийде — той чоловік держав мене так високо над водою", то я вже не жалував, що против припису приймив на машину волоцюгу. Він помер тої самої ночи з своєї рани — і добре стало ся, бо єго дитинка умерла ще перше, як я відтак дізнав ся....

Машиніст замовк. Строгий начальник відвернув голову — в великім мурованім будинку було цїлком тихо.

— Можете вернути до своєї машини, коли ваша рука буде здорова — сказав відтак дивно зміненим голосом.

ного хлопця до Курович по відобране почти. Хлопець сїв на коня і о 9-ій годинї рано виїхав. З Журавник до Курович є пів милї. Минуло три години, а хлопець не вертав. Неспокійний економ вислав другого післанця до Курович, довідати ся, чи хлопець відобрав почту. На почтї сказали, що хлопець був о 10 г. рано і відїхав до дому. На таку вістку управитель розіслав челядь на всї сторони на звіди і повідомив жандармерию. Першого дня не найшли анї хлопця анї коня. Ходила чутка, що швець з Солової вже на три днї перед тим випадком довідував ся в Куровичах, чи з Журавник присилали післанця, а довідавшись що присилала, відходив. Казали також, що в четвер бачили того шевця, як з тим післанцем курив папіроси на дорозї до Журавник. Стали хлопця шукати в збіжу і брат найшов его в пшеници. Нещасний мав шию скручену шнурком і ременем на спряжку стагненим. Кромі того мав рану на чолї, як би его хтось каменем ударив. Очевидно, убив хтось хлопця, щоби вкрасти коня.

✝ Посмертні вісти.

— **Померли:** О. Атаназий Борисевич, парох в Кунинї жовківского повіта в 73 роцї житя, а 44-ім сьвященьства. — О. Тома Баревич, вислужений директор ґімназиї, в Самборі в 58 р. житя. Був директором в Дрогобичи, а потім в Самборі.—Зенон Соколовский, начальник Суду пов. в Буківску, син сьвященика з Новицї, нагло дня 5 с. м. — Антін Щерба, міщанин і кравець львівский, в 53. роцї житя.

Вистава краєва.

(Подїл вистави на ґрупи.)

Як всї вистави, так і сегорічна у Львові, подїлена для лекшого перегляду виставленого материялу на ґрупи. Хто не держить ся строго того офіцияльного подїлу, а огляне всї павільони, по котрих тї ґрупи нераз в суміш містять ся, той замітить відразу, що більша половина вистави по сьвячена богацтву землї Галичини, рільництву, господарству, соли, нафтї, вуглеви, металям і домашному промислови. Все те представлене ріжними можливими способами. Красою і ориґінальностию імпонує килимкарство, гончарство і вироби з дерева. Промисл фабричний заступлений слабо галицкими виробами.

Щоби звернути увагу всїх, що звиджують виставу, на то, що на нїй містить ся, подаємо тї ґрупи, з яких вистава складає ся. Хоч не кожда ґрупа містить ся окремо — декотрі розкинені по ріжних павільонах — але они доповняють себе взаємно: отже на виставі представлені передовсїм:

1. Рільництво. Орґанїзация рільництва, статистика, рахунковість, часописи. Рільництво специяльне, плоди земні і навози. Інжинерия сельска, меліорациї рільні, добуванє торфу, сельске будівництво. Молочарство і вироби сирів. Кружки і школи рільничі.

2. Конї паньскі, робучі і ремонти войскові.

3. Рогата худоба. Вівцї. Безроги. Домашні птахи і инші звірі. Вистава їх тревае лиш по кілька днїв.

4. Городництво для прикраси і огородовина, садівництво. Пчільництво, меди і наливки овочеві.

5. Лїсництво, урядженє, управа і ужитки лїса, будови лїсні, средства охоронні, школи господарства лїсного, промисл лїсний, торговля дерева, статистика і лїтература лїсна.

6. Ловецтво, окази зьвірів лїсних, давне і теперішне оруже, приряди ловецкі, пси.

7. Риби, годівля риб і риболовля.

8. Окази мінеральної продукциї; гірництво. Гутництво. Каменярство.

9. Нафта, земний віск, асфальт. Дестилярні нафти. Фабрики церезини. Олїї мінеральні і инші перерібки.

10. Продукти мельницкі і печиво. Крохмаль і макарони. Вироби горальняні і дріжджеві. Вироби броварні і цукроварні. Лїкери, оцти, муштарди і т. п. Рослинні олїї.

11. Рослинні консерви, зупні екстракти, цикория. — Вироби з цукру, чоколяда, медівники. Консерви овочеві, сиропи, суш. Вина виноградні і овочеві. Консерви з мяса, вудженини, маринати, булїони і т. п.

12. Домашний промисл- Фахові школи і взірцеві варстати шкільні.

13. Промисл керамічний. Судини з глини: фаянси, порцеляна, майолики, цеглы, дахівки, кафлї і печи кафлеві. Посудина кухонна. Рури водопроводні, канальні і дренові. Шкло і вироби зі шкла. Вироби ґалянтерийні з мармуру, алябастру ґранїту і т. п.

14. Вироби металеві з области ковальства, слюсарства, ножівництва, бляхарства, ґісерства, бронзівництва і золотництва. Вироби годинникарів і оптиків. Вироби плятеровані і ґальванопластичні.

15. Вироби з дерева: тесельскі, столярскі, будівельні і меблеві, боднарскі, токарскі і сницерскі. Предмети з відпадків дерева, кори, трачиня, гиблївок і т. п.

16. Приряди перевозові ріжного рода, повози накриті і до половини криті, фаетони отверті, тарантаси, візки, вози почтові, тягарові, господарскі і т. п. Окази лякерництва.

17. Прядива, тканини, фарбярство, кравецтво, тапіцерство, шмукерство, поворозництво і т. п.

18. Шкіри сирі і виправлені та материяли і знаряди гарбарскі. Материяли і вироби кушнїрскі. Вироби зі шкіри шевскі, сїдлярскі, римарскі і рукавичницкі. Вироби ґалянтерийні зі шкіри. Вироби з шерсти, щетини і рогів.

19. Маса паперова; папір і вироби з паперу, тутки, мішки, пуделка і т. п.

20. Хемічні продукти; штучні навози, перерібки костий, сподий, сьвічки, звичайні і тоалетові мила; вироби хемічно-косметичні. Вироби промислу аптикарского.

21. Машини, кітли, апарати, мотори і знаряди.

22. Урядженя електротехнїчні.

23. Предмети етноґрафічні, що мають на цїли представити цїле житє народу.

24. Твори працї женщин з области домашного господарства, ручних робіт, вихованя і добродїйности.

25. Образи і різьби. Памятки старинности.

26. Штука, ужита до промислу. Архітектура. Будівництво. Урядженя мешкань.

27. Старинности музичні; твори і інструменти музичні. Предмети, що відносять ся до розвою сцени польскої (в рускім павільонї і рускої).

28. Предмети з области лїтератури і денникарства; видавництва книгарскі, товариства лїтератскі і наукові. Вироби інтролїґаторскі. Окази штуки репродукцийної, як ритоване в стали і дереві, фотоґрафії, фототипії і т. п. Предмети друкарскі, ґісерскі і лїтоґрафічні.

29. Шкільництво, котре складає ся з пяти відділів: а) охоронки, огородцї фреблївскі, школи народні і виділові, семинариї учительскі, корпуси шкільні і кольонії вакацийні, б) школи середні, в) школи промислові загальні і доповняючі, школи ветеринариї, г) університети і політехніка, д) товариства, що мають на цїли шкільну просьвіту.

30. Товариства і приряди ґімнастичні. Сторожи огневі, сикавки, приряди і урядженя огневі.

31. Публичні урядженя санїтарні і шпитальні. Добродїйні заклади. Санїтарні урядженя робітничі і фабричні. Каси хорих і урядженя, продукти купелевих місць. Публичні урядженя міскі, як водопроводи, лазнї, канализация, осьвітлене, різальні, бруки і т. п.

32. Урядженя комунїкацийні, на суши і водї: а) будова публичних доріг, б) плавба по ріках, в) почта і телеґрафи, г) зелїзниці, д) трамваї, е) статистика комунїкациї і торговлї.

33. Статистичні і ґрафічні представленя руху і зросту банкових інституций, кас ощадностий, зарібкових і господарских товариств.

З таких 33 ґруп складає ся вся вистава. Як бачимо, все, з чого тілько люди в Галичинї жиють і чим занимають ся, показане на виставі. Як дуже поучаюче таке зібранє всього— сказати-б — житя Галичини на однім місцї, де его можна в короткім часї оглянути, не треба й казати.

Телеґрами.

Краків 10 липня. З Варшави доносять, що за обхід роковин патріота Килиньского, правительство росийске засудило на поселенє в північних ґуберніях около 160 осіб. Редактора Głos-у Потоцкого, засудили на 5 місяців вязницї і 5 лїт побуту в північних ґуберніях. Слїдства нїякого не було.

Відень 10 липня. Wiener Ztg. оголосила санкционований закон що до веденя руху на львівско - черновецкій зелїзници на кошт держави, або удержавненя сеї зелїзницї.

Софія 10 липня. З причини, що князь погодив ся з Росиєю, Кобурґови зробили овацию. Вибори до рад громадских випали користно для правительства.

Берлин 10 липня. Рада союзна рішила недопустити Єзуїтів до Німеччини, лише Редемптористів.

Чікаґо 10 липня. В Гоммод товпа знищила уряд телеґрафічний і здержала кілька поїздів товарових. Всякий рух стає неможливим. В Чікаґо спалено 667 возів (з тих 100 наладованих), власність товариства зелїзничого. Провідники робітників ухвалили з днем нинїшним загальну змову, коли фабриканти не пристануть на суд мировий. Робітники будівельні, різники, пекарі і від зелїзниць мають пристати до страйку.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1894, після львівск. год.

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3 00	10·46	5·26	11·11	7·31	—
Підволочиск	6·44	3 20	10·16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6·58	3·32	10·40	11·33	—	—
Черновець	6 51	—	10·51	3·31	11·06	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	7·46
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Приходять з

Кракова	3 08	6·01	6·46	9·36	9·36	—
Підволочиск	2·48	10·06	6·21	9·46	—	—
Підвол. Підзам.	2·34	9·49	9·21	5·55	—	—
Черновець	10 16	—	7·11	8.13	1·03	—
Стрия	—	—	9·23	9·10	12·46	2·38
Белзця	—	—	8·24	5·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Час подаємо після годинника львівского він різнить ся о 35 мінут від середно - европейского (зелїзничого): коли на зелїзници 12 год., то на львівскім годиннику 12 год. і 35 мін.

— **У Львові** виходять тї лїтературні часописи і вістники: **Зоря**, ілюстроване письмо лїтературно-наукове, 72 аркушів друку на рік, коштує 6 зр. у Львові, ул. Академична ч. 8. — **Дзвінок**, ілюстроване письмо для науки і забави руских дїтий і молодежи; 36 аркушів друку, 5 зр. у Львові ул. Чарнецкого ч. 26. — **Правда**, місячник полїтики, науки і письменьства, около 60 арк. друку, 5 зр. у Львові ул. Академічна ч. 8. — **Житє і Слово**, вістник лїтератури, історії і фольклору; 60 аркушів друку 5 зр. у Львові, ул. Глубока ч. 7.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.